

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۰ فبروری ۲۰۱۷

ویروس جدیدی به نام «ترمپیس»!

ویروس انواع و اقسام دارد: ویروس کامپوتری و ویروس بیماری در نزد انسان و دیگر موجودات زنده. ویروس کامپوتری، یک نوع از بدافزار است که در اغلب مواقع بدون اطلاع کاربر اجرا شده و تلاش می‌کند خودش را در یک کد اجرائی دیگر کپی کند. وقتی موفق به انجام این کار شد، کد جدید، آلوده نامیده می‌شود. کد آلوده وقتی اجرا شود، به‌نوبه خود کد دیگری را می‌تواند آلوده کند. این عمل تولید مثل یا کپی‌سازی از خود بر روی یک کد اجرائی موجود، ویژگی کلیدی در تعریف یک ویروس است.

بنابراین یک ویروس کامپوتری را می‌توان برنامه‌ای تعریف نمود که می‌تواند خودش را با استفاده از یک میزبان تکثیر نماید. ویروس‌های کامپوتری از جنس برنامه‌های معمولی هستند که توسط ویروس‌نویسان نوشته شده و سپس به‌طور ناگهانی توسط یک فایل اجرائی و یا جا گرفتن در ناحیه سیستمی دیسک، فایل‌ها و یا کامپیوترهای دیگر را آلوده می‌کنند.

از نظر دانشمندان و متخصصان، ویروس‌ها همه جا هستند و منتظرند تا یک سلول میزبان پیدا کرده و وارد آن شوند. ممکن است از طریق بینی، دهان، سطح خراشیده پوست و یا زخم‌ها وارد بدن شوند و زمانی که وارد شدند، یک سلول برای میزبانی پیدا می‌کنند.

برای مثال، ویروس سرماخوردگی و آنفلوآنزا سلول‌های دستگاه تنفسی یا دستگاه گوارش را مورد حمله خود قرار می‌دهند. ویروس نقص ایمنی انسان یا HIV که سبب بیماری ایدز می‌شود نیز، سلول‌های T از سیستم دفاعی را تخریب می‌کنند.

طبق نظریه‌های پزشکی، برخلاف باور عمومی، آنتی بیوتیک‌ها هیچ تأثیری روی ویروس‌ها ندارند. اغلب آنتی بیوتیک‌ها به‌مبارزه مستقیم با باکتری‌ها می‌پردازند و مانع تولید ماده ژنتیکی یا دیواره سلولی‌شان می‌شوند. بنابراین، استفاده سر خود از آنتی بیوتیک‌ها در مواقع سرماخوردگی عملاً بی‌فایده و هم مضر است.

بی‌تردید شیوع ویروس‌هایی نظیر «ابولا» را شنیده‌اید که سبب کشته‌شدن صدها نفر شده‌اند. ابولا (Ebola) گاه به‌گاه به‌طور مرگباری در میان انسان‌ها و میمون‌ها در آفریقا شایع می‌شود. این ویروس با ایجاد تب شدید و خونریزی بیمار را از پا درمی‌آورد و خیلی سریع گسترش می‌یابد. در سال ۱۹۷۶ ابولا حدود ۳۰۰ نفر را مبتلا کرد و با شیوع آن از هر ۱۰ نفر مبتلا به بیماری ۹ نفر مردند. بار دیگر در سال ۱۹۹۵ ابولا شایع شد و این‌بار ۸۰ درصد مبتلایان کشته شدند.

اوایل قرن بیستم، آنفلوآنزا هم انسان‌های بسیاری را از پای درآورد. اما همه ویروس‌ها کشنده نیستند. برای مثال، همه ما سرماخوردگی را تجربه کرده‌ایم و به سرعت هم بهبود یافته‌ایم.

اکنون ویروس جدیدی وارد جوامع بشری شده و به‌حدی خطرناک است که در حال حاضر همه متخصصان امور را دچار شوک کرده است. این ویروس جدید «ترمیسم» نام دارد. این ویروس به‌سرعت در حاکمیت ناسیونالیستی و فاشیستی از امریکا شروع شده و به دیگر نقاط جهان سرایت کرده است. از ایرانیان طرفدار تحریم مجدد اقتصادی ایران و حمله نظامی به ایران گرفته تا پوتین، اردوغان، نتان یاهو و همچنین کلیه احزاب فاشیست و نژادپرست اروپائی خارجی‌ستیز و مردسالار و ضدزن و ضدهمجنس‌گرا و... را به‌شدت آلوده کرده است. تب این ویروس در وجود مبتلایان، به‌حدی بالاست که او را به‌هذیان‌گوئی می‌اندازد.

***

دونالد ترمپ روز جمعه ۲۰ جنوری ۲۰۱۷ برابر با اول بهمن [دلو] ۱۳۹۵ در واشنگتن، به‌عنوان چهل و پنجمین رئیس‌جمهور امریکا سوگند یاد کرد. ترمپ، ساعت هفت صبح در حساب توئیتر خود نوشت: «همه‌چیز امروز آغاز خواهد شد. شما را ساعت ۱۱ برای سوگند خواهم دید. جنیش ادامه خواهد داشت. کار آغاز می‌شود.» او سپس به‌همراه خانواده‌اش برای دعا به کلیسا رفت. مایک پنس هم جدا به کلیسا رفت.

آن‌ها پیش از مراسم تحلیف و سوگند به کاخ سفید رفته بودند و با خانواده او با دیدار کردند و سپس باهم به مراسم تحلیف رفتند.

هیلاری و بیل کلینتون هم با این پیام که برای حمایت از دمکراسی امریکا آمده‌اند، در مراسم سوگند ترمپ شرکت کردند. جیمی کارتر و جورج دبلیو بوش هم در مراسم شرکت کردند. جورج بوش پدر که ۹۲ سالش است، در مراسم شرکت نکرد.

تعدادی از دموکرات‌ها به رهبری جان لوئیس، نماینده کنگره و از رهبران جنیش حقوق مدنی سیاه‌پوستان امریکا در مراسم شرکت نکردند.

جان لوئیس گفته است که ترمپ را رئیس‌جمهوری «مشروع» نمی‌داند چراکه «روس‌ها به انتخاب شدن او کمک کرده‌اند.»

سخنرانی او در مراسم سوگند بیش از هر چیز به تسویه‌حساب با دولت‌های پیشین امریکا شبیه بود. او ضمن تکرار وعده‌های انتخاباتی خود گفت که بیش از همه به منافع امریکا و شهروندان این کشور اهمیت داده و احیای «عظمت» ایالات متحده را در کانون سیاست‌های خود قرار خواهد داد.

آغاز ریاست‌جمهوری ترمپ و نطق او در مراسم سوگند موضوع محوری تفاسیر بسیاری از رسانه‌ها و نشریات المان و اروپا بود، از جمله نشریه اشپیگل که در تفسیر خود درباره ترمپ نوشت: «این رئیس‌جمهور به‌هیچ‌وجه سازش‌کاری نخواهد کرد.»

در تفسیر روزنامه المانی زوددویچه سایتونگ در این باره، از جمله آمده است: «تصور و اندیشه دونالد ترمپ در واقع از یک توهین و از یک میهن‌پرستی شوونیستی تشکیل شده بود: اول امریکا. او در نطقش مخالفان خود را به‌دشمن کشور بدل ساخت و باقی جهان را به‌دشمن امریکا. او هیچ نکته‌ای نیک درباره سلفش و همچنین رقیب انتخاباتی‌اش یاد نکرد. ترمپ در پی مرزبندی با مخالفان و دشمنان است و همه کسانی که در آینده قصد همکاری سیاسی با او دارند، باید بر این نکته واقف باشند، خواه در برلین و خواه در خود واشنگتن.»

مفسر روزنامه محلی المانی «لوبکر نخریشن» (Lübecker Nachrichten) معتقد است: «دونالد ترمپ می‌توانست دستش را به‌سوی جهان دراز کند، اما به‌جای آن مشتش را نشانه کرد. رئیس‌جمهور تازه سوگند یاد کرده ایالات متحده با شعار «اول امریکا» تفاوتی با دونالد ترمپ در دوران کارزار انتخاباتی نداشت. البته دقیقاً این شعارهای تند ناسیونالیستی هستند که پوپولیست‌های اروپا را مجذوب می‌کنند. آن‌ها هم مانند ترمپ این شعار را سر می‌دهند که ملت‌شان باید دوباره عظمت خود را بازیابد. آیا می‌توان واقعا اندیشید که اول هلند، اول از همه فرانسه و المان هم از آن المانی‌ها باشد؟ آیا عقب‌نشینی به میهن‌پرستی و ملی‌گرایی واقعا می‌تواند پاسخی کارآ و قابل‌قبول در برابر مشکلات امروزی در جهان باشد؟»

وعده‌های بزرگ ترمپ در عین حال به این معنا است که احتمالاً جامعه جهانی تسویه حسابی بزرگ در پیش رو خواهد داشت. این دوران ریاست‌جمهوری می‌تواند برای سرمایه‌داری جهانی و جنگ‌طلبان و نژاپرستان موفقیت‌آمیز باشد، مشروط بر آن‌که مخالفت جدی از سوی جنبش کارگری، جنبش زنان، جنبش دانشجویی و جنبش‌های فرهنگی و اجتماعی و مدنی قدرتمند در مقابلش قد علم نکنند.

این میلیارد در پوپولیست روز جمعه با شعار «اول امریکا» به‌طور رسمی وارد کاخ سفید شد. یک روز بعد و در حالی که مخالفان او در خیابان‌ها مشغول اعتراض به او بودند، ترمپ از آژانس اطلاعات مرکزی امریکا (سیا) دیدار کرد. رئیس‌جمهوری جدید ایالات متحده در این دیدار تأکید کرد که «هزار درصد» در کنار نهادهای امنیتی است. ترمپ مخالفت‌اش با این نهادها را ساخته و پرداخته رسانه‌ها برشمرد.

ترمپ به‌رسانه‌ها حمله کرد و آن‌ها را «بی‌صداقتی در گزارش جمعیت مراسم تحلیف» نامید. او حتی در یک کنفرانس مطبوعاتی خود رونامه‌نگاری از محل کنفرانس اخراج کرد. همین مسأله نشان‌دهنده دشمنی و خصومت ترمپ با آزادی بیان و اندیشه است.

همچنان که میلیون‌ها نفر از مخالفان دونالد ترمپ روز شنبه و در اولین روز کاری وی به عنوان رئیس‌جمهور امریکا در شهرهای مختلف این کشور و سایر نقاط جهان تظاهرات کردند.

دونالد ترمپ، میلیارد در جمهوری‌خواه که کارزار انتخاباتی جنجالی‌اش انتقاد بسیاری از فعالان حقوق بشر، زنان، مهاجران و اقلیت‌های مختلف را به همراه داشت، جمعه ۲۰ جنوری به کاخ سفید قدم گذاشت. به‌همین خاطر، شنبه ۲۱ جنوری بیش از ۶۰۰ شهر جهان در ۲۰ کشور دنیا صحنه تظاهرات زنان و حامیان حقوق آن‌ها علیه آغاز به کار دولت او شد.

دانشمندان مستقر در قطب جنوب نیز روز گذشته با اجرای تظاهراتی چند نفره به این جنبش پیوستند. عکس‌های این تظاهرات در حساب‌های توییتری آن‌ها منتشر شد. آنها پلاکاردهائی در دست داشتند که رویشان نوشته شده‌بود: «پنگوئن‌ها برای صلح»، «خوک‌های دریائی برای صلح».

روز شنبه در واشنگتن، پایتخت امریکا، جمعیتی حدود نیم میلیون نفر تجمع کردند، راهپیمائی‌های دیگری هم در حدود ۳۰۰ شهر امریکا از جمله «نیویورک، سیاتل، ناشونال مول، لس‌آنجلس، بوستون، شیکاگو و اطراف کاخ سفید» برگزار شد. هدف اصلی تجمع‌کنندگان برجسته کردن مسائل زنان بود که به‌عقیده برگزارکنندگان با ریاست‌جمهوری دونالد ترمپ به‌مخاطره افتاده است. در نیوزیلند، استرالیا، جاپان، لندن، برلین، مکزیکو سیتی و سیدنی نیز هزاران نفر به خیابان‌ها آمدند و علیه دونالد ترمپ شعار سر دادند. در لندن حدود ۸۰ تا ۱۰۰ هزار نفر علیه دونالد ترمپ به خیابان‌ها آمدند آنان طی بیانیه‌ای اعلام کردند، این راهپیمائی پیام صریحی به دولت امریکا در اولین روز کاری آن و همین‌طور به تمام جهان، که حقوق زنان حقوق بشر است. به گفته آنان این راهپیمائی صرفاً درباره حقوق زنان نیست و

افرادی از جنسیت و سن و نژاد و فرهنگ و گرایش سیاسی مختلف را در بر می‌گیرد. گفتنی است در جریان اعتراضات شب مراسم تحلیف در واشنگتن بیش از ۲۰۰ نفر بازداشت و تعدادی دیگر نیز زخمی شدند.

مایکل مور (کارگردان هالیوود)، شر (خواننده و بازیگر آمریکایی) و کیرستن استوارت (بازیگر هالیوود) از جمله چهره‌های سرشناسی بودند که تظاهرکنندگان را همراهی کردند. مدونا، خواننده نامی، هم با فریاد «این نقطه آغاز انقلاب است» از اعتراض‌ها پشتیبانی کرد.

مایکل مور کارگردان منتقد آمریکایی در سخنرانی خود در واشنگتن با پاره کردن نسخه‌ای از روزنامه واشنگتن پست گفت: «این تیتر نوشته ترمپ قدرت را در دست گرفت. فکر نکنم این‌طور باشد. قدرت این‌جا است. اکثریت مردم آمریکا این‌جا هستند. ما اکثریتیم.»

مدونا خواننده مشهور آمریکایی نیز در این مراسم شرکت داشت و در سخنانی که زنده از شبکه‌های اصلی آمریکا پخش می‌شد چندین بار به ترمپ دشنام داد. مدونا گفت: «بله من عصبانی‌ام. خیلی به این‌که کاخ سفید را منفجر کنم فکر کرده‌ام.»

مسیر برنامه‌ریزی شده راهپیمایی به سمت کاخ سفید عملاً به دلیل ازدحام جمعیت لغو شد. رئیس پولیس موقت واشنگتن پیتر نیوشام به آسوشیتدپرس گفته است جمعیت این‌قدر زیاد بود که دیگر جایی برای راهپیمایی نماند. به‌گفته این عده این راهپیمایی صرفاً درباره حقوق زنان نیست و افرادی از جنسیت و سن و نژاد و فرهنگ و گرایش سیاسی مختلف را در بر می‌گیرد.

بسیاری از فعالان مدنی و سیاسی نگران آن هستند که دونالد ترمپ اقدام‌هایی علیه مهاجران، مسلمانان، طبقات فرودست و دگرباشان جنسی انجام دهد و حقوق زنان را محدود کند.

ترمپ اظهار نظرهایی مردسالارانه و مالخولیایی درباره زنان کرده و از جمله نواری از صحبت‌های او در سال ۲۰۰۵ پخش شده که می‌گوید چون ستاره‌ای مشهور است هر کاری دلش بخواهد با زنان می‌کند و حتی می‌تواند اندام جنسی آن‌ها را بگیرد.

معترضان روز شنبه در مسیر راهپیمایی به سوی بنای یادبود جورج واشنگتن به خیابان‌ها سرازیر شدند. تیم رسانه‌ای دونالد ترمپ بلافاصله پس از آغاز کار او وبسایت کاخ سفید را تغییر داده و موضوعاتی چون سلامت، حقوق شهروندی، تغییرات اقلیمی و حقوق دگرباشان را حذف کرده است.

مبتکران این رژه در شبکه‌های اجتماعی از زنان سراسر آمریکا خواسته بودند در اعتراض به موضع‌گیری‌های سکسیستی و نژادپرستانه ترمپ به خیابان‌ها بیایند.

به‌گزارش رویترز، کاخ سفید با انتشار بیانیه‌ای گفته است که آمریکا از سیستم جدید دفاعی موشکی برای مقابله با تهدیدات ایران و کره شمالی استفاده خواهد کرد. در این مورد جزئیات دیگری منتشر نشده است.

هنوز روند بررسی صلاحیت نامزدهای کابینه‌ی پیشنهادی وی به‌تمام نرسیده است؛ کابینه‌ای با ثروت تقریبی ۳۵ میلیارد دلاری که این میزان، معادل رشد تولید ناخالص داخلی (GDP) صد کشور جهان است. کابینه‌ای متشکل از افراطی‌ترین اعضای حزب جمهوری‌خواه که یادآوری مواضع چهره‌های کلیدی آن می‌تواند دورنمای آن‌چه قرار است در این دوره چهارساله اتفاق بیفتد را تاحدی روشن سازد.

مایکل پنس، از اعضای جنبش تی‌پارتی که از نفوذ بالایی بر اعضای جمهوری‌خواه کنگره برخوردار است، در حالی به‌عنوان معاون رئیس‌جمهور انتخاب شده که از او به‌عنوان سرسخت‌ترین مخالفان سقط جنین، حقوق دگرباشان جنسی، و مهاجران نام برده می‌شود. پنس، همچنین یکی از مدافعان دخالت نظامی آمریکا در سایر کشورها ذیل عنوان

ایدئولوژی «جنگ علیه ترور» بوده، و بارها مخالفت خود را با بسته‌شدن زندان گوانتانامو ابراز کرده است. در گذشته، حمایت از حق حمله پیشگیرانه اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای ایران، از جمله مواضعی بوده که وی به‌صراحت بر آن تأکید می‌کرده است.

اسکات پروییت، گزینه پیشنهادی ترمپ برای تصدی اژانس حفاظت از محیط زیست (EPA)، از مخالفان جدی طرح دولت اوباما برای کاهش گازهای گلخانه‌ای نیروگاه‌های برق به‌منظور جلوگیری از تغییرات آب‌وهوایی و همین‌طور طرح موسوم به «انرژی پاک» بوده است. پیشنهاد او، به‌عنوان رئیس EPA، در حالی صورت می‌گیرد که وی نسبت به‌واقعیت بسیار نگران‌کننده تغییرات اقلیمی و آب‌وهوایی تردید جدی دارد.

مایک پومپئو، گزینه پیشنهادی ترمپ برای ریاست سازمان اطلاعات مرکزی امریکا (CIA) است. پومپئو، دیدگاهی نزدیک به مایکل پنس دارد. او نیز، از اعضای جنبش تی‌پارتی است که همچون پنس، از مخالفان بسته شدن زندان گوانتاناموست. او از مدافعان سرسخت استفاده از سلاح گرم در امریکاست و همچنین موضعی به‌شدت خصمانه در قبال «اسلام» دارد، آن‌طور که در اظهارنظری مشهور گفته «روحانیون مسلمانی که حملات تروریستی را به شدت محکوم نمی‌کنند، هم‌دست تروریست‌ها هستند.»

در قبال ایران نیز، مایک پومپئو تاکنون مواضعی نقادانه اتخاذ کرده است. به‌طور ویژه، توافق هسته‌ای ایران و کشورهای غربی را - که از دید وی توافق با بزرگترین دولت حامی تروریسم در جهان است - فاجعه‌بار خوانده، و از انتظار خود برای لغو آن سخن گفته است.

ژنرال بازنشسته، جیمز متیس، معروف به «سگ‌ها» نامزد تصدی وزارت دفاع است. درباره مواضع جنگ‌آفرورانه ژنرال متیس می‌توان به اظهارنظری از او در سال ۲۰۰۵ اشاره کرد: «کشتن دشمن در میدان نبرد می‌تواند لذت‌بخش باشد. در واقع، جنگیدن با آن‌ها بسیار بامزه است. پر از موقعیت‌های خنده‌دار است. شلیک کردن به چند نفر با مزه است. من صدای تیر و تفنگ را دوست دارم.» او که از سابقه طولانی و جایگاهی برجسته در میان نظامیان امریکایی برخوردار است، از منتقدان جدی سیاست‌های نظامی اوباما بوده و همواره دولت او را به‌خاطر مداخلات با دولت ایران به باد انتقاد می‌گرفت. ژنرال متیس، ایران را به‌مراتب خطری بزرگتر از داعش می‌داند و از مدافعان جنگ با ایران است. برخی از گزارش‌ها حاکی از آن است که همین موضع او نسبت به ایران و دفاع وی از جنگ علیه ایران بوده که به اعلام بازنشستگی او از سوی اوباما انجامید. با وجود این، ژنرال متیس، پس از معرفی به‌عنوان نامزد پیشنهادی برای وزارت دفاع، اعلام کرد که توافق هسته‌ای با ایران را نمی‌توان لغو کرد.

رکس تیلرسون، رئیس پیشین غول نفتی آگرون موبیل، گزینه ترمپ برای وزارت امور خارجه است که به‌چهره‌هایی همچون میت رامنی و دیوید پترائوس ترجیح داده شده است. تیلرسون، با وجود پذیرش تأثیر گازهای گلخانه‌ای بر تغییرات اقلیمی و آب‌وهوایی، بر این باور است که استفاده از سوخت‌های فسیلی اجتناب‌ناپذیر است، چه این واقعیت خوشایندمان باشد چه نباشد. او از مدافعان تجارت آزاد است و از همین‌رو مخالف تحریم اقتصادی روسیه است. از جدی‌ترین انتقادهای مطرح‌شده به او نداشتن سابقه سیاسی و روابط دوستانه با ولادیمیر پوتین ذکر شده است.

با وجود این، تیلرسون در جلسه بررسی صلاحیت خود برای تصدی وزارت امور خارجه در کمیته خارجی سن، گفت که رفتار روسیه در وضعیت امروز جهان خطری برای امریکا محسوب می‌شود. در خصوص اسلام و مسلمانان نیز، تیلرسون موضع معتدل‌تری نسبت به مواضع دیگر اعضای پیشنهادی کابینه ترمپ اتخاذ کرد و از میانروهای اسلام‌گرا به‌عنوان بزرگترین متحدان امریکا در جنگ ایدئولوژی نام برد. همچنین نسبت به‌توافق هسته‌ای ایران با کشورهای غربی، با موثر خواندن تحریم‌ها، گفت که باید از جنبه‌های مثبت این توافق استفاده کرد و مانع دستیابی ایران به سلاح

اتمی شد. او از ایران به عنوان دشمن مشترک امریکا، اسرائیل و کشورهای عربی خاورمیانه نام برد و اضافه کرد که این امر، یعنی دشمنی با ایران، می‌تواند زمینه‌های مشترکی میان این کشورها فراهم آورد.

در کنار چنین افرادی، می‌توان به جف سشنز، نامزد پیشنهادی ترمپ برای دادستانی کل، که به ضدیت با مهاجران غیرقانونی و اقلیت‌های مذهبی و جنسیتی مشهور است. همچنین به ژنرال بازنشسته، جان اف. کلی، نامزد پیشنهادی برای وزارت امنیت داخلی که همچون پنس و پومپئو از مخالفان بسته‌شدن گوانتانامو بوده و اصلی‌ترین مأموریتش تلاش برای جلوگیری از ورود مهاجران غیرقانونی، از طریق مرزهای جنوبی امریکا، عنوان شده است.

و در کنار همه این‌ها، استیو بنن، مشاور ارشد ترمپ، کسی که بسیاری بر این باوراند مهم‌ترین فرد در کابینه ترمپ است. بسیاری از دمکرات‌ها بنن را به‌خاطر مواضع شدیداً نژادپرستانه‌اش خطرناک‌ترین چهره کابینه ترمپ می‌دانند. چهره‌ای که به‌عنوان استراتژیست اصلی کابینه ترمپ بیش‌ترین نفوذ را بر او دارد. این بخشی از سیمای هولناک کابینه ترمپ است.

سرانجام سنای ایالات متحده، نخستین اعضای هیئت دولت ۴۵مین رئیس‌جمهوری ایالات متحده را تأیید کرد. جیمز متیس، هدایت وزارت دفاع را در دست می‌گیرد و جان کلی وزیر امنیت داخلی می‌شود.

۹۹ سناتور از ۱۰۰ سناتور امریکا، به ژنرال بازنشسته، جیمز متیس، رای موافق دادند و تنها، سناتور کریستن جیلیبرند از نیویورک، به او رای منفی داد.

ژنرال بازنشسته جان کلی نیز، ۸۸ رای موافق در برابر ۱۱ رای مخالف به دست‌آورد.

این دو وزیر، نخستین اعضای کابینه دونالد ترمپ هستند که ساعاتی پس از سوگند، کار خود را آغاز خواهند کرد. کابینه رئیس‌جمهوری ایالات متحده از معاون او و ۱۵ وزیر تشکیل می‌شود؛ این وزارتخانه‌ها عبارت هستند از وزارت خارجه، خزانه‌داری، دفاع، امنیت داخلی، کشور، کشاورزی، بازرگانی، کار، بهداشت و خدمات انسانی، مسکن و شهرسازی، حمل‌ونقل، انرژی، آموزش، وزارت امور کهنه‌سربازان و دادستان کل ایالات متحده.

ترمپ ۷۰ ساله است و مسن‌ترین فردی است که به ریاست جمهوری امریکا برگزیده شده است. دونالد ترمپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده امریکا، روز چهارشنبه ششم بهمن ۹۵، دستور ساخت دیوار میان مرز این کشور با مکزیک را صادر کرد. ساخت دیوار مکزیک از وعده‌های دونالد ترمپ در زمان مبارزات انتخابات ریاست جمهوری پارسال بود.

فرمان دیگر دونالد ترمپ، برخورد با شهرهائی است که به مهاجران غیرقانونی مکزیک پناه می‌دهند. این فرمان مربوط به سخت‌گیری درباره شهرها و ایالت‌هائی است که به‌اصطلاح «پناهگاه» مهاجران «غیرقانونی» هستند. بیش‌تر این شهرها که مدیریت آن‌ها دست دمکرات‌هاست برخورد شدیدی با مهاجران غیرقانونی ندارند.

رئیس‌جمهوری امریکا این دو فرمان را هنگام بازدید از وزارت امنیت داخلی صادر کرده است. او پیش از امضای این دو فرمان در مصاحبه با شبکه تلویزیونی ای‌بی‌سی گفته بود که عملیات ساخت این دیوار ظرف چند ماه آینده آغاز می‌شود و مکزیک ۱۰۰ درصد هزینه آن را به امریکا پرداخت خواهد کرد.

فرمان‌های اجرائی امروز ترمپ در حالی است که انریکه پینا نیه‌تو، رئیس‌جمهوری مکزیک، روز ۲۲ دی گفته بود کشورش هزینه دیواری را که دونالد ترمپ وعده داده است که در مرزهای امریکا و مکزیک احداث کند، نمی‌پردازد. طول مرز امریکا و مکزیک ۳۲۰۰ کیلومتر است.

وی در اجتماع سفرا و کنسول‌های مکزیک گفته بود: «کاملاً مشخص است که ما با دولت آینده امریکا اختلاف نظرهایی داریم، مثل مسأله دیوار که البته مکزیک هزینه آن را نخواهد پرداخت.» رئیس‌جمهوری مکزیک تأکید کرده بود: «اصول بنیادین ما مثل استقلال کشور قابل معامله نیستند.»

دونالد ترمپ در واکنش گفته است رئیس‌جمهوری مکزیک «طبیعی است که این حرف را بزند.» یکی دیگر از مسائل میان دو کشور، مذاکره مجدد بر سر پیمان تجارت آزاد امریکای شمالی- نفتا- است که ترمپ خواستار انجام آن است.

روز پنجم بهمن، ایلدوفونسو گوارادو، وزیر اقتصاد مکزیک، در واکنش گفت مکزیک در صورتی که مذاکره مجدد بر سر مفاد نفتا به نفع این کشور نباشد از آن خارج خواهد شد. گوارادو افزوده بود: «هیچ گزینه دیگری وجود ندارد. برای چیزی کمتر از آنچه در حال حاضر داریم نمی‌مانیم. ماندن ما هیچ دلیل منطقی نخواهد داشت.» پیمان نفتا، از سال ۱۹۹۴، بین سه کشور امریکا، کانادا و مکزیک به اجرا گذاشته شده است.

ژیلبر اشکار، استاد مطالعات توسعه و روابط بین‌الملل در دانشگاه لندن، گفته است: مواضع دونالد ترمپ در مورد سوریه به‌طور خاص وحشتناک بوده است، احتمالاً هولناک‌ترین موضع در میان مواضع مختلف او، به‌خصوص وقتی ماجرا به مهاجران سوری مربوط می‌شود. به‌هر حال، او همان کسی است که مهاجران مکزیکی را «متجاوز جنسی» خوانده، و چندان عجیب نمی‌نماید که مهاجران سوری را «تروریست» بنامد. یکی از وعده‌های او بستن در به روی مهاجران سوری بوده است؛ و وعده‌ای که در واقع نسخه نرم‌تری از طرح کلی‌تری است که پیش‌تر از آن سخن گفته بود، یعنی بستن در به روی همه مسلمانانی که به امریکا می‌آیند.

این‌ها نخستین حرف‌هایی بود که ترمپ در مورد سوریه زد؛ سخنانی که البته خود به تنهایی به اندازه کافی ناخوشایند هستند. بعدتر از ترمپ شنیدیم که بشار اسد، روی هم رفته، از هر جایگزین دیگری در سوریه بهتر است، و این‌که او می‌خواهد سیاست امریکا را نسبت به اسد تغییر دهد. این موضع همبسته با اشتیاق ترمپ برای تغییر مناسبات امریکا با روسیه و همکاری با پوتین است. یکی از حوزه‌های همکاری که روی آن تأکید شده، سوریه است. از این وضعیت به‌طور کلی بوی خوشی برای مردم سوریه به مشام نمی‌رسد.

آیا این اشتیاق به‌همکاری پوتین و قبول اسد به‌عنوان شرکتر سیاست و موضع امریکا را به‌شکلی معنادار نسبت به آنچه در دوران او‌باما شاهد بودیم، تغییر خواهد داد؟ دیدیم که دولت او‌باما هنگام آتش‌بس تصمیم گرفت با روسیه علیه داعش و القاعده همکاری کند...

دونالد ترمپ، روز چهارشنبه ششم بهمن ۹۵، گفته بود که قصد دارد برای پناهجویان سوری «مناطق امن» ایجاد کند، اقدامی که به‌سیاست‌های او برای محدود کردن مهاجرت به‌سوی امریکا مربوط می‌شود.

گزارش‌ها حاکی از آن است که براساس فرمان ریاست جمهوری که ترمپ قرار است در روزهای آینده امضاء کند از وزارت دفاع و خارجه امریکا خواهد خواست تا طی سه ماه، طرحی به این منظور تهیه کنند.

دمیتری پِسکوف، سخنگوی کاخ کرملین، گفت: امریکا در این زمینه با ما مشورت نکرده و «این یک تصمیم مستقل است.» او افزود: «تمامی پیامدهای احتمالی این طرح باید بررسی شود و نکته مهم این است که وضعیت پناهجویان را وخیم‌تر نکند.»

دولت ترکیه و گروه‌های مسلح اسلامی فعال در جنگ داخلی سوریه می‌گویند همیشه از ایجاد «مناطق امن» حمایت کرده‌اند ولی قبل از اظهار نظر باید طرح مشخص امریکا را بررسی کنند.

نورالدین الزنکی، یکی از رهبران گروه‌های مخالف بشار اسد، به‌خبرگزاری المان گفت: ما از هر طرحی برای حفاظت از غیرنظامیان حمایت می‌کنیم ولی ابتدا باید از جزئیات این طرح مطلع شویم. با این وجود، او تأکید کرد که چنین اقدامی «می‌تواند با طرح‌های روسیه و ایران برای توسعه نفوذ خود در سوریه مقابله کند.»

سخنگوی وزارت خارجه ترکیه نیز گفت: نکته مهم این است که نتایج بررسی‌های مربوط به این طرح و توصیه‌های آن دقیقاً چه خواهد بود. او افزود: «دولت ترکیه از آغاز جنگ داخلی سوریه این پیشنهاد را مطرح کرده بود و بهترین مثال شهر جرابلس است.» اشاره سخنگوی وزارت خارجه ترکیه به این شهر مرزی در شمال سوریه بود که در تابستان سال گذشته به‌دست گروه‌های مورد حمایت ترکیه از گروه حکومت اسلامی (داعش) بازپس گرفته شد.

قطر، یکی دیگر از کشورهای حامی نیروهای مخالف بشار اسد نیز از سخنان دونالد ترامپ استقبال کرد. خیرگزاری دولتی قطر گزارش داد که یک مقام وزارت خارجه آن کشور «بر ضرورت ایجاد مناطق امن و محدوده‌های ممنوعه پرواز در سوریه برای حفاظت از غیرنظامیان تأکید کرد.»

فدریکا موگرتینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، گفت: هنوز برای اظهار نظر در مورد این طرح دولت امریکا بسیار زود است و این اتحادیه «زمانی که جزئیات طرح مشخص شد در مورد آن موضع‌گیری خواهد کرد.»

خبرگزاری رویترز نوشت: در پیش‌نویس فرمان ریاست جمهوری امریکا که نسخه‌ای از آن را در اختیار دارد گفته می‌شود که وزارت خارجه و دفاع طی ۹۰ روز موظف شده‌اند طرح‌هایی برای «ایجاد مناطق امن در سوریه و کشورهای اطراف که شهروندان سوری در آن ساکن شده‌اند، تهیه کنند. مهاجران سوری در این مناطق خواهند توانست منتظر تصمیم قطعی بمانند که یا بازگشت به سوریه و یا اسکان در کشور ثالث خواهد بود.»

خبرگزاری‌های رویترز و آسوشیتدپرس می‌گویند در این سند به مشخصات دقیق آنچه که «منطقه امن» نامیده می‌شود، محل دقیق و نیروی محافظ آن‌ها هیچ اشاره‌ای نشده است.

جنگ داخلی سوریه تاکنون حدود نیم میلیون کشته و تقریباً بیش از ۱۰ میلیون آواره در داخل سوریه و خارج از آن برجای گذاشته است. در حال حاضر، میلیون‌ها پناهنده سوری در کشورهای همسایه به‌خصوص ترکیه و اردن و لبنان سکونت دارند.

توافق هسته‌ای حکومت اسلامی ایران، که با مشارکت تمامی شرکای بین‌المللی حاصل شد توانست برنامه هسته‌ای ایران را کمی به عقب برگرداند و روند بازرسی‌های سرزده از تأسیسات و فعالیت‌های هسته‌ای این کشور را تسهیل کند. ایران نیز همچنان به اجرای تمامی تعهدات هسته‌ای خود تحت این توافق پایبند است، اما سؤال اساسی که در این جا مطرح می‌شود این است که آیا امکان دارد دولت ترامپ یا کنگره امریکا با لغو یک طرفه این توافق یا اقدامات عجولانه خود بحران جدیدی را به‌وجود آورده و دستاوردهای حاصل از توافق هسته‌ای را در معرض خطر نابودی قرار دهند.

تعدادی از شخصیت‌ها و مقامات ارشد امریکائی از جمله «جیمز متیس»، وزیر دفاع دولت جدید و نیز «باب کورکر»، رئیس کمیته روابط خارجی مجلس سنای امریکا که ترامپ در زمینه امور امنیت ملی به آن‌ها اعتماد و اطمینان کاملی دارد، نسبت به عواقب و پیامدهای خطرناک عقب‌نشینی از توافق هسته‌ای به ترامپ هشدار داده‌اند.

البته، ترامپ در شعارهای ضدمداخله‌جویانه خود در خلال فعالیت‌های انتخاباتی هیچ اشاره‌ای به‌محفظ و حمایت از توافق هسته‌ای ایران نکرد. او طی سخنرانی‌های انتخاباتی خود بارها از توافق هسته‌ای انتقاد کرد و آن را یک «توافق بد» دانست. اما او پس از مدتی عنوان کرد که توافق هسته‌ای را لغو نخواهد کرد اما در عوض مذاکرات مجددی را به‌منظور انعقاد یک توافق بهتر ترتیب خواهد داد که این وعده ترامپ از سوی هیچ یک از دیگر اعضاء مذاکرات هسته‌ای مورد تأیید و حمایت قرار نگرفته است.

اما موضع ترمپ با ایران، تنها به موضوع توافق هسته‌ای ایران محدود و منحصر نیست و او در اظهارات دیگری وعده داد که قایق‌ها و کشتی‌های ایرانی که اغلب برای ناوهای نیروی دریایی آمریکا در خلیج فارس ایجاد مزاحمت می‌کنند را غرق خواهد کرد. حتی اگر اتفاق خاصی برای توافق هسته‌ای ایران رخ ندهد، اظهارات ترمپ در خصوص کشتی‌های نیروی دریایی ایران می‌تواند خطر جنگ با این کشور را افزایش دهد.

علاوه بر این، تعداد مخالفان توافق هسته‌ای ایران در کابینه ترمپ و به‌طور کلی جریان اصلی جمهوری‌خواهان در آمریکا به‌مراتب بیشتر از گروه‌های مخالف توافق هسته‌ای در ایران است.

«تام کاتن»، سناتور تندروری آمریکایی در سال ۲۰۱۵ نامه‌ای را خطاب به رهبران حکومت اسلامی ایران نوشت و در این نامه به مقامات ایرانی هشدار داد که توافق با اوایما موقتی است و رئیس‌جمهور بعدی آمریکا می‌تواند تمام قول و قرارها و توافق هسته‌ای را برای همیشه لغو کند.

کاتن بعدها در اظهاراتی عنوان کرد که بدون شک ترمپ پس از کسب قدرت این توافق را لغو خواهد کرد و در این باره افزود: «با توجه به این که ترمپ رویکرد بسیار سخت‌گیرانه‌ای را در قبال توافق هسته‌ای ایران در پیش خواهد گرفت و در اجرای مفاد این توافق با دقت تمام عمل خواهد کرد، به‌نظر می‌رسد که کار توافق هسته‌ای ایران تمام شده است؛ چراکه سخت‌گیری‌های بیش از حد ترمپ در اجرای توافق هسته‌ای خود موجب خواهد شد تا ایران پس از مدتی از این توافق عقب‌نشینی کند.»

کاتن در بخش دیگری از اظهارات خود می‌افزاید: «اما من می‌دانم که ترمپ قصد دارد تا با بلندپروازی‌های این کشور در منطقه خاورمیانه مقابله کند.»

بدین ترتیب سال ۲۰۱۷ میلادی برای سیاستمداران جهان سالی پرچالش خواهد بود. اندیشکده «استراتفور»، در گزارشی به پیش‌بینی مهم‌ترین اتفاقات سال ۲۰۱۷ پرداخت و در این راستا از احتمال تشدید ملی‌گرایی در اروپا و آمریکا و فروپاشی اتحادیه اروپا و تضعیف داعش سخن گفت.

در این گزارش آمده است اکنون زمان مناسبی برای یک مناقشه تجاری میان آمریکا و چین نیست زیرا «دونالد ترمپ» ترجیح می‌دهد بر مسائل داخل کشور تمرکز کند و «شی جین پینگ»، رئیس‌جمهور چین، نیز به‌دنبال تمرکز بر تقویت قدرت سیاسی‌اش در آستانه نوزدهمین کنگره حزب حاکم کمونیست خواهد بود، بنابراین ثبات اقتصادی بر اصلاح و تغییر ساختار اولویت خواهد داشت. این به‌این معنی است که پکن به توسعه اعتبار و سرمایه‌گذاری تحت رهبری دولت حتی باوجود افزایش بدهی شرکت‌های چینی به سطوح خطرناک خواهد پرداخت.

همچنین سال ۲۰۱۷، سالی «سرنوشت‌ساز» برای اروپا خواهد بود. در این سال انتخابات در ستون‌های اصلی اروپا؛ یعنی فرانسه و آلمان برگزار می‌شود و احتمال برگزاری انتخابات در کشور ایتالیا، به‌عنوان سومین اقتصاد بزرگ اروپا وجود دارد. همان‌طور که چندین سال درباره آن نوشته شده، اتحادیه اروپا احتمالاً منحل خواهد شد، اما یک پرسش مطرح درباره سال ۲۰۱۷، این است که با برگزاری این چند انتخابات، تا چه حد انحلال اتحادیه اروپا تسریع می‌شود. در سال ۲۰۱۷، چه افراط‌گرا و چه میانه‌روها در اروپا پیروز شوند، این قاره همچنان به‌سمت فروپاشی به بلوک‌های منطقه‌ای حرکت خواهد کرد.

شکاف در اروپا یک فرصت طلایی برای روس‌هاست. روسیه می‌تواند در سال ۲۰۱۷ وحدت اروپائیان در زمینه تحریم‌ها علیه روسیه را درهم بشکند و فضای بیشتری برای تقویت نفوذش در مناطق مرزی خود خواهد داشت. همچنین احتمالاً دولت ترمپ تمایل بیشتری به کاهش تحریم‌ها علیه روسیه و سطحی از همکاری با این کشور در سوریه در راستای تلاش‌هایش برای کاهش درگیری با مسکو خواهد داشت.

در ادامه این مطلب آمده است: با این حال یکسری محدودیت‌ها برای آشتی وجود خواهد داشت. روسیه تقویت وضعیت دفاعی خود و ایجاد نفوذ در چندین حوزه اعم از امنیت سایبری تا خاورمیانه را ادامه خواهد داد. آمریکا نیز به‌نوبه خود برای مهار توسعه‌طلبی روسیه تلاش خواهد کرد.

استراتفور درباره وضعیت خاورمیانه نیز نوشته است: روسیه در راستای راهبردش به ایفای نقش برقرارکننده صلح و «خرابکاری» در خاورمیانه ادامه خواهد داد تا در نزد غرب چانه‌زنی کند.

همچنان که عملیات نظامی در سال ۲۰۱۷، هرچه بیش‌تر گروه تروریستی داعش را تحلیل خواهد برد، رقابت برای تصرف اراضی، منابع و نفوذ در میان بازیگران محلی و منطقه‌ای تشدید خواهد شد، اما داعش نیز با وجود تضعیف‌شدن به‌لحاظ نظامی رو به تاکتیک‌های تروریستی و شبه‌نظامی آورده و انجام حملات تروریستی در خارج را تشدید خواهد کرد.

از طرف دیگر، گروه تروریستی داعش تنها نگرانی اصلی نخواهد بود، چراکه علاوه بر داعش، القاعده نیز احتمالاً در سال ۲۰۱۷ فعال‌تر خواهد بود؛ چراکه مشغول بازسازی آرام و تدریجی خود در مکان‌هایی مثل شمال آفریقا و شبه‌جزیره عرب بوده است.

***

به‌منظرم موضع انسانی و اصولی درباره ایران مانند گذشته این است که باید با تحریم‌های مجدد اقتصادی ایران و هر کشور دیگری شدیداً مخالفت کرد. زیرا دود این تحریم‌ها، مستقیماً به‌چشم مردم می‌رود و تأثیر چندانی بر حاکمیت‌ها ندارد.

در مقابل آلترناتیو ما این است که اگر نمایندگان به اصطلاح دولت‌ها مدافع حقوق بشر و دموکراتیک جهان متمدن، باتکا به قوانین خود، دست‌کم به حکومت اسلامی ایران، سلاح و ابزارهای شکنجه و دستگاه‌های جاسوسی شنود و کنترل نفروشدند و نماینده حکومت اسلامی را به‌دلیل اعدام‌های روزانه و اعدام کودکان و کشتن زندانیان سیاسی و اجتماعی در زندان‌ها، شلاق‌زدن و اجرای قانون وحشیانه قصاص، دست‌کم برای مدتی از نهادها بین‌المللی به ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل اخراج کنند. اما امروز هیچ انسان آگاهی توهم به سازمان ملل و دیگر نهادها و دولت‌های سرمایه‌داری جهان که هدف اصلی‌شان حفظ حاکمیت و قدرت خود به هر بهائی و حفاظت بی‌چون و چرا از استثمار و کسب سود و سرمایه است، ندارد. مردم هر جامعه‌ای همچون ایران، که خواهان تغییر وضع موجود هستند باید مستقیماً به قدرت و همبستگی و مبارزه مستقل خود اتکا کنند نه دولت‌ها و دخالت خارجی.

بی‌تردید حکومت اسلامی، یکی از نفرت‌انگیزترین و جانی‌ترین حکومت‌های جهان است و برکناری این حکومت هم بر حق و عادلانه و هم ضرورت انسانی و اجتماعی و تاریخی است. اما سؤال مهم این است که با چه قدرتی و به چه بهائی؟ آیا ما از وضعیت عراق، لیبی، افغانستان و اکنون سوریه بی‌خبریم؟ کشورهای که جنگ داخلی و تروریسم دولتی و غیردولتی نفس شهروندان را بند آورده است. آیا نمی‌دانیم کشورهای به‌اصطلاح دموکرات جهان و در راس همه آمریکا، اتحادیه اروپا، ناتو و متحدان منطقه‌ای آن‌ها، از ارتجاعی‌ترین گرایش‌های سیستم سرمایه‌داری همچون گرایش ناسیونالیستی، فاشیستی، نژادپرستی، مذهبی و نئولیبرالیسم دفاع می‌کنند تا مبادا منافع سرمایه‌داری از سوی پارتی‌ها و برهنگان و محرومان و استثمارشدگان و آزادی‌خواهان در معرض خطر قرار گیرد و خدشه‌دار شود. حتی جنگ‌های جهانی و منطقه‌ای نیز در راه نجات سرمایه راه افتاده و جان میلیون‌ها انسان را گرفته‌اند. بنابراین، ما باید هر لحظه نه تنها آرزوی سرنگونی حکومت اسلامی ایران را داشته باشیم، بلکه باید همواره و به‌طور روتین و هدف‌مند برای

برکناری آن مبارزه کنیم بدون این که به هیچ عذر و بهانه‌ای و به هیچ وجه به قدرت‌های خارجی اتکا نکنیم و منافع حقیر فردی و گروهی و سازمانی‌مان را بر منافع جامعه ایران و آزادی‌های مردم ترجیح ندهیم!

***

در پایان می‌توان تأکید کرد روزی که میلیون‌ها نفر در حداقل ۷۰۰ شهر دنیا به پا خاستند تا بیزاری خود را علیه رئیس‌جمهوری بزرگترین کشور سرمایه‌داری دنیا، علیه سیاست‌های دست راستی و ارتجاعی و ضد مردمی او و حامیانش در سایر کشورها اعلام کنند. روزی که میلیون‌ها نفر که مدام توسط احزاب و دولت‌های سرمایه‌داری حرمت‌شان، زندگی‌شان، کارشان، تحصیل‌شان، بازنشستگی‌شان و همه زیست و زندگی و شخصیت‌شان مورد تعرض قرار گرفته، به پا خاستند تا به جهانیان اعلام کنند که دنیا آن‌طور که سیستم سرمایه‌داری و دول بورژوائی، ترمپ‌ها، ترزا می‌ها، مرکل‌ها، اردوغان‌ها، پوتین‌ها، خامنه‌ای‌ها، شیوخ کشورهای عربی، سران اسرائیل و ... می‌خواهند و تبلیغ و ترویج می‌کنند نیست و نخواهد بود. روزی که می‌رود تا چهره جهان را به‌نفع یا برهنه‌ها، محرومان، آزادی‌خواهی، برابری‌طلبان، عدالت‌جویان و استثمارشدگان تغییر دهند و چهره زیبائی بسازند.

جمعه بیست و نهم بهمن [دلو] ۱۳۹۵ - هفدهم فیروزی ۲۰۱۷